

Het Osborne Hotel

Toen in de tweede helft van de vorige eeuw de Zeedijk van Oostende niet meer tot een deel van de vesting behoorde, werden er gedurende een 30-tal jaren villa's en hotels gebouwd. Vooral omstreeks 1874, toen het Kursaal zijn huidige vestingplaats kreeg.

Eén van de eerste hotels die toen gebouwd werden was het Westminster hotel op de hoek van de Capucijnenstraat. Het was een prachtig hotel met drie verdiepingen en alle kamers voorzien van balkon, versierd met witte zwanen. Het hotel nam de hele lengte van de Capucijnenstraat in, zodat het uitkwam in de Van Iseghemlaan.

Juist na 1900 besloot men het hotel met twee verdiepingen te vergroten. Ook de villa die er juist naast lag en waarvan de voorgevel versierd was met mooie vrouwenbeelden, werd in het vernieuwde hotel opgenomen. Van de gelegenheid werd meteen gebruik gemaakt om een naamwijziging door te voeren. Westminster hotel werd Osborne hotel. Osborne was een naam die in 1902 vooral de Engelsen aansprak. Osborne was de residentie die Koningin Victoria op het eiland Wright had laten bouwen.

Vele jaren was „den Osborne” een begrip in Oostende. Vele beroemdheden logeerden er en het uitzicht met al die witte zwanen gaf het hotel een architecturaal uitzicht van talrijke palaces die in Engeland en de Azurenkust waren gebouwd.

De Franse auteur Armand Lanoux schreef in zijn roman „Le rendez-vous de Bruges” onder ander „Het hotel Osborne, waar honderd zwanen de smeedijzeren balkons ondersteunen, nabij forsige vrouwelijke naakten die het nabijgelegen gebouw sieren...”

Aroma van 1001 nacht

Dit doet me tevens denken aan wat de Nederlander Godfried Bomans in zijn boek „Denkend aan Vlaanderen” uit 1967 schreef. „Oostende vertoont zoals alle badplaatsen elementen van Oosterse architectuur. De aroma van duizend en één nacht. De bouwkunst weerspiegelt wat binnen gebeurt. Het idee was in dit geval de haremgedachte...” en „Het voornaamste badhotel heeft een koepelvormig dak en wordt door minaretten geflankeerd. De toegangen zijn gewelfd, het gietijzeren lofwerk voor de ramen herinneren aan het serail, de stenen ornamen-

Hotel Osborne (1925)

ten vertonen Perzische trekken.”

Dit heeft Bomans wellicht niet rechtstreeks bedoeld op het Osborne hotel. Het kon evengoed het Hôtel du Littoral of het Hotel Wellington geweest zijn. De Hotels Majestic en Continental waren na de

oorlog niet meer in gebruik.

Mogelijk is ook dat Bomans het in zijn memoires heeft over de hotels van voor de laatste oorlog. In ieder geval, het was een leuke beschrijving van de architectuur van onze lukse-hotels, daterend uit de belle-époqueperiode. **Omer Vilain**

Hotel Westminster (1900)